

FEDERATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

Secretariat General: 13, Place Albert I – B 6530 THUIN (Belgie)

FCI-Standard č. 311 / 13.05.2015 / GB

Překlad: Ing. Hana Petrusová

SAARLOOSŮV VLČÁK (Saarlooswolfhond)

ZEMĚ PŮVODU: Nizozemí

DATUM PUBLIKACE ORIGINÁLNÍHO PLATNÉHO STANDARDU: 03.11.2014

POUŽITÍ: Saarloosův vlčák nebyl šlechtěn se záměrem konkrétního použití. Má vlastnosti, které mu umožňují být věrným a oddaným společníkem a domácím psem.

KLASIFIKACE FCI:

Skupina 1 Ovčáci a honáctí psi (kromě švýcarských salašnických psů)
Sekce 1 Ovčáci.
Bez zkoušky z výkonu.

STRUČNÉ HISTORICKÉ SHRNUÍ: Leendert Saarloos (1884 – 1969) miloval přírodu a psy. Došel však k názoru, že se psi stali příliš polidštěnými, a proto se jako milovník německých ovčáků rozhodl vrátit tomuto plemeni původní přirozené vlastnosti a zlepšit tím jeho pracovní schopnosti. Proto křížil německého ovčáka Gerard van der Fransenum, psa klasického pruského typu, s Fleuri, vlčicí pocházející ze sibiřské větve evropského typu vlků (1932).

Zpětné křížení potomků na otce mu dalo základnu zvířat se čtvrtinou vlčí krve. V průběhu další experimentální fáze s přísnou selekcí bylo vytvořeno nové plemeno – „evropský vlčák“. Protože vybraní jedinci tohoto nového plemene dobře pracovali jako průvodci slepců, byli nejprve považováni za vhodné pro tuto práci. Kvůli zvyšování podílu vlčí krve se však užitečné vlastnosti zděděné po předku Gerardovi postupně vytrácely a ukazovalo se, že plemeno nebude vhodné ani jako pracovní pes, ani jako průvodci slepců. Odkaz Leenderta Saarloose, ne pracovní pes, ale pes s téměř přírodními vlastnostmi, byl uznán jako plemeno v roce 1975. Tehdy bylo plemeno na počest jeho tvůrce pojmenováno Saarloosův vlčák. Od té doby zastupuje milovníky tohoto plemene nizozemská společnost Saarloosova vlčáka (Nederlandse Vereniging van Saarlooswolfhonden), která vytvořila i tento nový standard.

CELKOVÝ VZHLED: Saarloosův vlčák je solidně stavěný pes, jehož vnější vzhled – stavba těla, pohyb a srst – připomíná vlka. Jeho tělesná stavba je vyvážená; má poměrně dlouhé končetiny, aniž by vypadal dlouhonožý. Rozdílné druhotné pohlavní znaky jsou u psů i fen dobře vyjádřené.

DŮLEŽITÉ PROPORCE: Saarloosův vlčák je delší než je jeho výška. Poměr délky horní čelisti a mozkovny je 1 : 1.

POVAHA / TEMPERAMENT: Živý pes překypující energií, s hrdou nezávislou povahou. Je známý tím, že především poslouchá svou vlastní vůli. Je velmi oddaný a věrný svému pánovi. Vůči cizím lidem by mohl být rezervovaný a obvykle s nimi nevyhledává kontakt. Rezervovanost a vlčí sklon uhýbat v neznámých situacích jsou pro Saarloosova vlčáka typické.

HLAVA: Hlava by měla mít vlčí vzhled a její velikost má být v harmonickém poměru k trupu. Při pohledu ze strany a shora je hlava klínovitá. Linie od špičky nosu k dobře vyvinutým jařmovým obloukům je velmi charakteristická. Spolu se správným tvarem a uložením oka dodává tato linie žádoucí vlčí vzhled.

MOZKOVNA:

Lebka: Lebka je plochá a široká. Neměla by však být příliš široká, protože to ovlivňuje typický klínovitý tvar. Týlní hrbol a očnice nesmí být patrné. Nadočnicové oblouky plynule přecházejí do lebky.

Stop: Přechod od silného čenichu do mozkovny musí tvořit jen mírný stop.

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nos: Nosní houba dobře pigmentovaná. Nosní hřbet rovný.

Pysky: Dobře uzavřené, těsně přiléhající.

Horní čelist: Nesmí v poměru k lebce vypadat příliš masivní. Příliš mohutná čelist ruší typický vlčí vzhled.

Dolní čelist: Nevýrazná.

Čelisti/Zuby: Horní a spodní čelist dobře vyvinuté. Silný a kompletní chrup, nůžkový skus. Těsný nůžkový skus je přípustný.

Oči: Nejlépe žluté, mandlového tvaru. Položené lehce šikmo, nevystupující a ne kulaté, s dobře přiléhajícími očními víčky. Výraz je pozorný, rezervovaný, ale nikoliv bázlivý. Oči jsou pro plemeno velmi typické, protože podtrhují žádoucí vlčí vzhled. Žádoucí výraz je dosažen jen světlým okem. Velký důraz musí být kladen na zbarvení, tvar a správné uložení oka v lebce. U starších psů může žlutá barva oka tmavnout, ale původní dispozice ke žluté barvě by měla být zachována. Dispozice k hnědé barvě je méně žádoucí. Očnice přecházejí plynule do lebky. Příliš výrazné očnice spolu s patrnými nadočnicovými oblouky a dobře znatelným stopem jsou nežádoucí.

Uši: Střední velikosti, masivní, trojúhelníkové, se zaoblenou špičkou. Osrstěný vnitřek ucha. Ucho je nasazené v úrovni očí. Uši jsou velmi pohyblivé a vyjadřují emoce a pocity psa. Nežádoucí jsou příliš špičaté nebo příliš vysoko nasazené uši. Uši nasazené příliš daleko od sebe ruší typický vzhled hlavy a jsou proto méně žádoucí.

KRK: Suchý, dobře osvalený, plynule přecházející do hřbetu. Stejně plynule přechází hrdlo do prsou. Krk může být, zvláště v zimní srsti, ozdoben krásným límcem. Kůže na hrdle je napnutá, bez záhybů a laloku. Pro Saarloosova vlčáka je typické, že ve volném klusu nese hlavu a krk v téměř horizontální linii.

TRUP: Délka trupu Saarloosova vlčáka je větší než jeho kohoutková výška.

Hřbet: Rovný a silný.

Žebra: Normálně klenutá.

Hrudník: Plynulá linie hrudního koše dosahuje nejvýše k loktům. Hrudník a vzdálenost mezi končetinami jsou při pohledu zepředu středně široké. Příliš mohutný hrudník je nežádoucí, protože ruší vzhled těla, typický pro tohoto klusáka. Obrys těla je spíše štíhlý a velmi vlčí.

Spodní linie a břicho: Napjatá, břicho mírně vtažené.

OCAS: Silný, u kořene bohatě osrstěný, dosahující nejméně ke hlezňům. Vypadá poněkud nízko nasazený, což je často ještě zdůrazněno malým prohnutím u kořene. Ocas je nesen lehce šavlovitě zahnutý nebo téměř rovný. V afektu nebo v klusu může být nesen poněkud výše.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Končetiny jsou rovné a dobře osvalené. Kostí jsou v průřezu oválné a ne příliš masivní. Končetiny jsou v poměru k tělu poměrně jemné.

Lopatky: Dostatečně široké a dlouhé. Obvykle uloženy ke kolmici asi v úhlu 30°, nikoliv přehnané.

Nadloktí: Stejně dlouhé jako lopatka, úhel mezi lopatkou a nadloktím je přiměřený, nikoliv přehnaný.

Lokty: Dobře přiléhající k hrudi, ale ne příliš těsně přiložené. Díky zaoblení hrudního koše a správné pozici lopatky a nadloktí je vzdálenost mezi hrudními končetinami přiměřeně široká.

Tlapky: Zaječí tlapky, dobře osvalené a klenuté, se silně vyvinutými polštářky.

Toto, spolu se silnými zápěstními klouby a mírně skloněnými nadprstími, umožňuje dobrý pružný pohyb. V postoji je povoleno lehké vybočení tlapek.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Normální poloha pánve. Díky nízkému nasazení ocasu, které je často zdůrazněno lehkým prohnutím, se pánev zdá být uložena šikměji. Zaúhlení pánevních končetin je v rovnováze se zaúhlením hrudních končetin. Lehký pohyb, typický pro plemeno, je velmi závislý na správném zaúhlení kolene a hlezna. I velmi malé odchylky tento typický pohyb ruší. V postoji jsou povolena lehce sbíhavá hlezna.

Stehno: Normální délky a šířky, silně osvalené.

Koleno: Bez přehnaného zaúhlení.

Hlezno: Zaúhlení nesmí být přehnané. Kostí a svaly dovolují optimální napětí hlezenních kloubů.

Nadprstí: Dostatečně dlouhé (ne krátké), mírně šikmé.

Tlapky: Dobře vyvinuté, dobře klenuté.

CHODY/POHYB: Saarloosův vlčák je typický neúnavný klusák, který svým vlastním tempem snadno uběhne dlouhé vzdálenosti. Svým přirozeným pohybem se jen sotva unaví, čímž připomíná vlka. Saarloosův vlčák se velmi liší od jiných plemen svým specifickým lehkým pohybem. Správný pohyb velmi závisí na různých detailech stavby těla; především na správném zaúhlení končetin, které má na pohyb velký vliv. Ve volném, nijak neomezeném klusu, nese Saarloosův vlčák hlavu a krk téměř vodorovně - v této poloze je uloženy oči a klínovitý tvar hlavy obzvláště typický. V neúnavném klusu, pohybu charakteristickém pro plemeno, nevykazuje pes ani velký předkrok vpředu, ani přílišný posun vzadu, protože by rušily lehkost tohoto pohybu šetřícího energii.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Letní srst se velmi liší od zimní srsti.

V zimě hlavně převládá podsada, která spolu s krycími pesíky tvoří bohatou srst, pokrývající celé tělo a vytvářející výrazný límec kolem krku. V letní srsti převládají pesíky. Teplotní změny na podzim a v zimě mají velký vliv na podsadu, ale dispozice k podsadě musí být vždy zřejmá. Břicho, vnitřní strana stehů a šourek musí být pokryty srstí.

Zbarvení: Barvy srsti jsou:

- Od světle po tmavě vlkošedou.
- Od světle po tmavě hnědou, tzv. "divoké zbarvení".
- Od světle krémové po bílou.
- Pigment nosní houby, očních víček, pysků a drápů má být u vlkošedých a bílých jedinců černý. U hnědých nebo krémové bílých psů může být zbarvený játrově. Srst je světlejší na spodní části těla, vnitřní straně končetin a zadní straně stehen.
- Vlkošedí a hnědí jedinci mají tmavší barvu na vnější straně končetin. Měli by také mít výraznou masku.

VÝŠKA:

Výška v kohoutku: Psi: od 65 do 75 cm

Feny: od 60 do 70 cm.

Malé odchylky směrem nahoru jsou přípustné.

VADY: Každá odchylka od výše uvedených bodů by měla být považována za vadu, a vážnost, s níž je vada posuzována, by měla být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.

Hlava

- Příliš kulaté, vystupující oči.
- Příliš výrazné očníce, takže nadočnicové oblouky nepřecházejí plynule v mozkovnu. Toto je často spojeno s výrazným stopem a příliš kulatýma očima.
- Příliš vysoko nasazené uši nebo špičaté uši.
- Uši směřující příliš výrazně do stran.

Trup

- Příliš hluboký, příliš krátký.

Ocas

- Zatočený ocas. Ocas nesený nad hřbetem.

Končetiny

- Příliš masivní kosti.

Srst

- Nedostatečně výrazné barvy jsou méně žádoucí.
- Tmavé sedlo vytvořené špatným rozložením tmavých pesíků.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita nebo přílišná bázlivost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Barva srsti jiná než uvedená ve standardu.
- Jakákoliv forma agresivity.

Poznámka:

- Psi (samci) musí mít dvě viditelně normálně vyvinutá varlata, plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci, se znaky typickými pro plemeno, mohou být použiti v chovu.

Dostupné z: <<http://www.cmku.cz/index2.php?stranka=plemena>>

